

ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ  
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ  
«ΠΑΤΡΙΩΝ»  
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α  
ΤΗΛΕΦ. 582

# ТА ПАТРИА

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ  
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ  
ΕΙΣ 20,000  
ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ  
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

582  
Εκδιδόμενον τη επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

“TETIMHMENH,

Ὁ διεξαγόμενος ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἀγὼν περὶ τοῦ τίς ἔσπειρε τὸν σπόρον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ ἀπεδείχθη διὰ τῶν ἡμετέρων νικῶν ἡ ἀγαλότης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς—διότι ἂν ἐνικώμεθα κανεὶς θότης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς—ἀνακαλύψῃ τοὺς διδασκάβέβαια δὲν θὰ κατῴρθου ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς διδασκάλους μας—ὁ διεξαγόμενος οὗτος διὰ πλειοδοσίας φιλοφρονήσεων καὶ ἔρωτικῶν πεισμάτων ἀγὼν εἶναι μία ἔτι πρόσθετος ἀπόδειξις καὶ ἐπισημοτάτη ἀναγνώρισις τῆς ἀληθείας, ἣν ἐξέφερον ἐν τῷ Διαγγέλματί Του ὁ Βασιλεύς, ἀποκαλέσας τὴν Ἑλλάδα του «τετιμημένην» ὅχι δὲ πλέον διὰ τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἀναμνήσεων της μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐνεστώτος καὶ τῶν ἔργων της.

Χωρίς ἐν τούτοις νὰ παριοῶμεν τὰς οὐρετικὰς χα-  
 ρίτας εἰς πάντα ἔστω καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον εὐεργε-  
 τήσαντα ἡμᾶς, —διότι καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ ἀπόδοσιν τῶν  
 χαρίτων ὑπῆρξε πάντοτε ἡ πατρίς ἡμῶν τετιμημένη —  
 καὶ χωρὶς νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐθνικῆς εὐ-  
 γνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐκπαιδεύσαντας τὸν τε Βασιλέα  
 καὶ τὸν στρατὸν ἡμῶν διὰ τῶν διδαγμάτων τῆς στρα-  
 τιωτικῆς ἐπιστήμης, ἦν καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ  
 παρὰ τῶν παλαιῶν ἡμῶν προπατόρων διδαχθέντες ἐξόχως  
 ἀνέπτυξαν καὶ ἐτελειοποίησαν, ὡς αὐτοὶ οὗτοι εὐγνωμῶ-  
 νως ἀνομολογοῦσι καὶ κηρύττουσι — διατὶ νὰ μὴ προβῶμεν  
 καὶ εἰς ἄλλας τινὰς δηλώσεις, ἐρμηνευούσας ἀκόμη σαφέ-  
 στερον τὸν τίτλον τῆς τετιμημένης, ὃν διὰ τοῦ νικη-  
 φόρου τῆς πολέμου ἀνενέωσεν ἡ ἡμετέρα πατρίς;  
 ἀλλὰ ἀρκεῖν ἡ Ἑλλὰς τετιμημένη

φόρου της πόλεμου ἀνεύθυνον ἡ Ἑλλάς τετιμημένη.  
 Naί! πολυειδῶς ἀνεδείχθη ἡ Ἑλλάς τετιμημένη·  
 ἀλλ' ἐξαιρετικὴν δι' αὐτὴν τιμὴν ἀποτελεῖ ἡ τελευταία  
 ῥηξικέλευθος ὁρμὴ τῆς τε πολιτικῆς καὶ τῆς στρατιωτι-  
 κῆς αὐτῆς δράσεως. Διότι πρὸ ἑνὸς ἀκόμῃ ἔτους, ὁδηγῶν  
 πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος τῆς, ἄλλαι ἐπεκράτουν ἐν  
 τῷ κόσμῳ καὶ ἐθεωροῦντο ἀδιάσειστοι γινῶμαι καὶ θεωρεῖν  
 περὶ τε τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων.  
 Ἐπρεσβεύετο διεθνὲς δίκαιον, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ  
 ποταποτάτου συμφέροντος τῶν μεγάλων καὶ τῆς ἀνο-  
 σιωτάτης ἀδικίας κατὰ τῶν μικρῶν. Τὸ διεθνὲς ἐκεῖνο δι-  
 καιὸν τὸ ἐξέσχισε καὶ κατερράκωσεν ἡ Ἑλλάς, ἡγῆθεισα  
 τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας. Καὶ ἀνέπνευσεν ὁ ἠθικὸς κό-  
 σμος, ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ὁποίου ὡς ἐφιάλτης ἐπεκάθητο  
 τὸ τοιοῦτον διεθνὲς δίκαιον.

τὸ τοιοῦτον διεθνὲς δίκαιον.  
Ἐπρεσβεύετο στρατιωτικὴ τέχνη στηριζομένη ἐπὶ  
τῆς ποσότητος τῶν στρατῶν καὶ τῆς ποιότητος τῶν  
ὀλικῶν μέσων. Καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνην τέχνην  
ἐξέσχισεν ἐπίσης καὶ κατερράκωσεν ἡ Ἑλλάς, ἐπα-  
τήν ἐξέσχισεν ἐπίσης καὶ κατερράκωσεν ἡ Ἑλλάς, ἐπα-  
ναφέρουσα ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς τιμῆς ὡς νικητὰς, ὅχι  
τὰ τῆς δαίνας ἢ δαίνας ὀλικῆς τηλεβόλα, ἀλλὰ τῶν ἡρω-  
κῶν ψυχῶν τὸ σθένος καὶ τὸ ἀνίκητον μεγαλεῖον.

Χαῖρε ἡ ἀληθῶς τετιμημένη!

TO AGION EYANGELION

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Μάρκ. (34—38).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅστις θέλει <sup>1</sup> ὀπίσω μου ἀκολου-  
θεῖν, <sup>2</sup> ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν <sup>3</sup> καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν  
αὐτοῦ, <sup>4</sup> καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν  
αὐτοῦ σῶσαι, <sup>5</sup> ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν  
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος  
σώσει αὐτήν. <sup>6</sup> τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ  
τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί  
δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς  
γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ  
γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς  
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνησέται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν  
τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν  
ἀγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ  
τινες τῶν ᾧδε ἐσθνηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται  
θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλ-  
λυθυῖαν ἐν δυνάμει.

### Σημειώσεις.

1) Θ ε λ ε ι = Δηλοῖ τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀβίαστον τοῦ ἀνθρώπου.  
2) Ὁ πί σω μου ἀ κο λ ου θε ῖ ν = ὡς ὁπαδοὶ καὶ μιηται νὰ  
ἀκολουθήσουσι. 3) Ἀ πα ρ ν η σ ά σ θ ω ε α υ τ ο ν = ἤτοι ἄς ἀρ-  
νηθῇ ἐντελῶς τὴν ἰδίαν θέλησιν, τὴν τὰ ὕλικά ποθοῦσαν. 4) Κ α ῖ  
ἀ ρ ά τ ω τ ὸ ν σ τ α υ ρ ὸ ν α ὕ τ ο υ = καὶ ἀντίσταται ἐκου-  
σιως βασάνους, στενοχωρίας, θλίψεως, ἀτιμώσεως, πάντα ὅσα ὁ σκου-  
ρὸς προσπορίζεται τῷ ἀνθρώπῳ. 5) Ὁ σ γ ά ρ ἄ ν θ έ λ η τ ῆ ν  
ψ υ χ ῆ ν α ὕ τ ο υ τ ὸ σ ὡ σ α ι = δίδει ὅστις θέλει νὰ ἐπαρκῇ εἰς  
ὅλας τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ σώσῃ οὕτω τὴν  
τοιαύτην θέλησιν τῆς ψυχῆς. 6) Ὁ σ δ' ἄ ν — ο ὕ τ ο σ σ ὡ σ ε  
α ὕ τ ῆ ν = θτετις δὲ νεκρῶσει τοὺς ὕλικους πόθους τῆς ψυχῆς, καὶ  
ἀνακηρύξῃ κυρίον ἐαυτοῦ τὸν Χριστόν, καὶ ὀδῇ τὸν καὶ γνῶμονα τῆς  
ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, οὗτος θὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν  
αὐτοῦ ἐξασφαλίζων αὐτῷ οὕτω τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἐπικυχυνθῇ με =  
ἐντρεπόμενος περιφρονήσει με, καὶ μὴ ἐκτελέσῃ τοὺς ἐμοὺς λόγους.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ**

# Ο ΜΩΣΑΪΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Β, 16 - 20

Ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ εἰδικῶς ἐτόνισεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ ἀποστολικόν του ἀξίωμα, διότι οἱ ἰουδαίζοντες ἵνα καταρρίψωσι τὸ κύρος του προσεπαθον ν' ἀποδείξωσιν ὅτι, ὁ Παῦλος δὲν εἶναι πραγματικὸς Ἀπόστολος καὶ δὲν ἔχει ἀξίαν ἔσσην πρὸς τὴν τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ὁ Παῦλος ἀπεκρούε την συκοφαντίαν ταύτην, ἀποδεικνύων ὅτι τὸ κηρυττόμενον ὑπ' αὐτοῦ Εὐαγγέλιον παρέλαβεν ἐξ ἀμέσου ἀποκαλυψέως πρὸς αὐτόν τοῦ Κυρίου καὶ οὐχὶ παρ' ἀνθρώπων. Πρὸς τοῦτο διηγείται τὴν πρώτην ἐχθρικὴν του στασιν πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, τὴν θαυμασίαν εἰς αὐτόν ἐπιστροφήν καὶ τὸ κηρυγμὰ του, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ὅταν δέκα καὶ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του μετέβη εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ τοῦ Βαρνάβα, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν Σύνοδον.

Καθαίμασται δὲ τὸ ἐνδοξὸν στενόν, ὅπερ προσφυῶς ὠνο-  
μάσθη ἀνδροκτονεῖον, θερμὸ πύλαι καὶ χερ-

σάϊα Σαλαμίς τῆς Τουρκομαχίας Ἑλλάδος, ἀν' ἣ ἐκινδύνευσε καὶ ἐνίκησεν ἡ ἐπανάστασις»....

Σώματα πίπτουν κερματισμένα,  
ὡς σιτοκάλαμα θερισμένα  
Ὁ ἵππος μένει δίχως ἵππεία,  
δίχως ἡ μάχαιρα μαχητήν  
Κλαίει τὸν πρόμαχον ἡ σημαία  
Ἡ σάλπιγξ κλαίει τὸν σαλπικτήν  
.....

Καὶ δοχαγγέλου ὁμοφαίαν ἔχων  
καὶ εἰς τὰς πτέρνας φέρων πτερὰ,  
ψυχὰς τῶν Τούρκων ἀρπάξεις τρέχων,  
ὦ Τουρκοφάγε Νικηταρά!

### ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραφαν οἱ ξένοι.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία τῶν τελευταίων δώδεκα μηνῶν θὰ παραμείνῃ αἰωνίως ἡ ἐκπληξίς τοῦ κόσμου. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπῆρξεν ἡρώϊκός κατὰ τὸν πόλεμον, γενναίως κατὰ τὴν νίκην, σταθερὸς τὴν θέλησιν, μετριοπαθὴς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του, ὁ ξύνους σύμβουλος, εὐγενὴς κατὰ τὰς συζητήσεις μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Οἱ ζήσαντες τὴν μεγάλην ταύτην ἐποχὴν δὲν ἠδυνάστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς δράσεως νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀπαράμιλλον ὠραϊότητα τῶν πράξεών των. Αἱ ἐκτιμήσεις αὗται ἔρχονται κατόπιν, ἀναδρομικῶς. Μόναί αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ ἔχουν τὴν πλήρη ἀντίληψιν ὅλων τῶν αἰσθητικῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν προγόνων των. Τὰ ἀνδραγαθήματα ταῦτα θὰ τρέφουν ἐπὶ μακρὸν τὴν ἑλληνικὴν τέχνην καὶ τὴν ἑλληνικὴν ποίησιν καὶ θὰ παρέχουν εἰς αὐτὰς ὀλίγον κεντρίζον τὸ πνεῦμα τῶν ἰσχυροτέρων δημιουργῶν. Προλέγω, χωρὶς φόβον νὰ διαφενεσθῶ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος νέου Αἰσχύλου, ψάλλοντας νέους Πέρσας. Ἀναστηνόμενοι ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἄνδρες καὶ γυναικες, οἱ ὅποιοι σήμερον κινούνται μειοψηφῶς μεταξὺ ἡμῶν ἄνευ συναισθήσεως τῆς μοναδικῆς των ἀξίας, θὰ ἐμφανισθῶσι περιβεβλημένοι τὸν φωτιστέφανον τῆς ἀθανασίας εἰς μεγαλεῖον τοσοῦτον ὥστε νὰ

θωροπύον, ὥστε οἱ ἀπόγονοί μας κατάπληκτοι καὶ ἐκθαμβοὶ θὰ ψιθυρίζουν «Ὅποιον θαῦμα ἔδωκε τοιαύτας ὑπάρξεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅταν εἶχεν ἀνάγκην αὐτῶν;»

Οἱ στρατιῶται τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1913 δὲν φοβοῦνται τὴν σύγκρισιν πρὸς τοὺς στρατιῶτας τοῦ 1823 οὔτε πρὸς τοὺς τοῦ Μαραθῶνος, οὔτε πρὸς τοὺς Μυρίους. Ὁ Βότσαρης, ὁ Μιαούλης, θὰ ἦσαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ αὐτούς, ὡς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ξενοφῶν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ ἀγῆριον κτήνος περὶ τοῦ ὁποίου ὀμιλεῖ ἑνδοξὺς Ρῶσος στρατηγός, μηχανὴ ἄνευ σκέψεως, ἥτις βαδίζει, πυροβολεῖ καὶ ἀποθνήσκει κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν του. Ἐμάχοντο ὡς εὐγενεῖς, μὲ καρδίαν ἐνθουσιώδη καὶ πνεῦμα ἐργηγορὸς καὶ διαυγὲς γνωρίζοντες πάντοτε τί ἔπραττον, διατὶ τὸ ἔπραττον καὶ πῶς τὸ ἔπραττον. Ἐὰν ποτὲ ὑπῆρξαν ἀλόγχοι ἔμπυργοι τοιαῦται ἦσαν αἱ ἑλληνικαί. Ἐννοῶ διατὶ οἱ μέτριοι ἐτρόμαξαν ἀπὸ αὐτῶν.

Διὰ τὰ δὲν ἡγηθῶν τοιοῦτοι ὑπέροχοι ὀπλῖται χρειάζονται ἀξιωματικοὶ ὑπέρτεροι αὐτῶν, ἴσοι τουλάχιστον πρὸς αὐτούς. Δοιοὶν ἡ Ἑλλὰς ἔσχε τοιοῦτους. Ἡ φυλὴ δὲν ἐξέπεσεν. Ἐμείνεν ἀξία τοῦ παρελθόντος της, ὅλου τοῦ ἀληθοσυνήτου παρελθόντος της.

Μὰξ Νορδῶου

### ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Π. Κ. Κέρκυρα ν. Σ. Μ. Λαμίας ν. Δ. Μ. Τ. Νεάπολιν. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀτελῶς αἱ τοιαῦται σειραὶ 100 διαφόρων φύλλων διὰ τοὺς μαθητὰς ἀρχεῖ νὰ ζητηθῶσι ὑπὸ τῶν σχολείων. — Ἐπ. Θ. Τεργέστην. Τοιαύτην ἀποστολὴν οὐδέποτε ἐζητήσαμεν. Ἀπέκειται εἰς τοὺς ἐκτιμῶντας τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου τῶν Πατρῶν πᾶσα σχετικὴ ἐνέργεια. — Μ. Γ. Β. Πάτραις. Ν. Κ. Βομβάκη. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργῃ

Διευθυντῇ τῶν Πατρῶν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας

### ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΡΑΧ. ΧΡ. ἢ ΦΡ. 40.000.000

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΔΙ' ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1913 Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1913 Νομοθετικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος κυρωθωσμένου διὰ Νόμου κατὰ τὴν πρώτην σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ ἐπιδόφ τόκῳ 6 0/0 καταβλητέῳ καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐξοφλητέον τὸ βραδύτερον τῇ 17/30 Ἰουν. 1918.

Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δικαιουμένη νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως, μετὰ προειδοποίησιν τριῶν μηνῶν.

Αἱ συνιστάσαι τὸ Δάνειον Ὁμολογίαι Δρχ. χρ. ἢ Φρ. 500 φέρουσι προσαρτημένα δέκα ἑξαμηνιαῖα τοκομερίδια λήξεως 18/31 Δεκεμβρίου κατ' 17/30 Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δανείου ἐξασφαλίζεται διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν Ὑπεργῶν Προσό-

δων μετὰ τὰ προηγούμενα τῷ παρόντι ἔτερι Ἑθνικὰ Δάνεια.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευομένης ομάδος, ἀναλαβοῦσα ὁλόκληρον τὸ συνομολογηθὲν Δάνειον θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ ὁμολογίας αὐτοῦ ἐπὶ τμῇ Δρχ. χρ. ἢ Φρ. 495.50 δι' ἐκάστην ὁμολογίαν τῶν Δρχ. χρ. ἢ Φρ. 500, εἰς τὴν τμῇ δὲ ταύτην προστίθεται ὁ δεδουλευμένος τόκος πρὸς 6 0/0, ἀπὸ 18/1 Ἰουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται τὰ ἀπευθυνθῶσιν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν

Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς της ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15/28 Ἰουλίου 1913

Ὁ Διοικητὴς  
τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

### Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ

Τοῦ Ἑθν. καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου

Ἀηλοῖ, δι

αἱ ἐγγραφὰι καὶ αἱ ἀνανεώσεις ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ χειμερινὸν ἑξαμηνίον τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1913-1914, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 12 § 1 τῶν ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ νόμων, ἀρχονται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐν. ἔτους καὶ λήγουσι τῇ 30ῇ ἰδίου μηνός.

Ὁ Πρύτανης  
Γ. Ι. Δέρβος

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν Γραμματεὺς  
Σ. Αποστολάκης

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ  
ΤΟ ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.